

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 38**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Älskaste.

Om du bara ville göra som vanlig v. Däbeln af Jutas. Bry dig ej om någon af oss hvarken Betty eller mig, utan skrif på egen hand. Du måste på detta sätt bli så själfständigt att du ej vågar göra något utan att på det gilla. Det kan vara till sedan, men skrif på mig så länge. Strökt bordet runt i ett enda drag. Jag vet hur det känns, jag blef ibland reut förtviflad öfver dig i Vexby och sammantaget jag fått bokas förelig och jag ej kan nit på egen hand. Minst behöfver man att på kritiserat man ej under det man skall dikta. Det är min fulla bestämda öfvertygelse att vi pino ihjäl dig. Jag tror du har haft nytta af mig hittills, men nu tror jag du godt kan vara på egen hand. Min tid kommer sedan, men du kan ju ej roligt heller under skrifningen om du bara skall nödysas göra om.

Betty och Stuckholmarna har jag alltid afsat nu det tycker jag du kan ha så godt. Det var inget som bad sig sånda. Det var resten ett godt tecken att Betty ej brydde sig om att Thord skulle läsa bokas, då är hon ej orolig för den. Utvändigt för vi kunde stryka på ett par ställen, men ingalunda de gammalvenerna. Det begriper Betty ej, men pratar bara efter Wangel och jag vet ej när Wangel blef en sådan Konstlönare. Man förstår aldrig något, som man ej själf kunde begripa, utan blir mer eller mindre hänvisad till andras användelse, det har jag själf märkt med stor ledsnad i år vis à vis Elfrida. Det finns nog några anmärker i vårt hufvudverk och så som ingen kan förstå, som ej gått igenom quaderna. Så du behöfver ej fråga så förfärligt mycket efter hvad de andra säga, men mig får du väl lof att tro på

du gick det på tok med skrifningen idag, ty jag blef afbruten af en visit och så gick prosten. Det var en fru Fogelberg disponerande på ett bruk här utan stam och hennes syster fru Lilja som komma på visit därför att de varit gamla Fryksdalsbor. Det var rart af den, vi talade värmelämliska quärligt alla fyra

och upplifvade gamla minnen.

Vet du, att vi fingo bref idag, ett minn smärta i Stockholm, i närheten
var sjuk i bröstet, nu ligger på Sofiahemmet för operationen. Jag undrar
drar så mycket hur han skall få krafter att komma upp af
den operationen går bra. Han var så sjuk i Februari. Min gamla
syster på Charliska är också sjuk. Dessa sjukdoms månader
på vintern är otäcka. Det är hela generationen före oss, som
i grafverken på en gång, tror jag. — Inte tror jag, jag kommer
att skriva till Warberg, jag skriver till dig och min. Jag är ett
ryttande bevis till minnesart, ett tytt ryttande om du förstår uttrycket.
Det. Jag skrifer jag en bit, men förstår ej alls om den säger. Dagen
den vore jag frälst, ty då kunde jag nog också fortsätta i samma väg. Det
nu klager jag ej mer, ty nu gör det nog.

Jag har alldeles glömt att det skulle vara blott.

Vet du att om vi tryckte våra bref till och minna skulle det nog
bli ett arbete så stort som fru Kleibergs erindringer och värdt 10000
Det fick han för den. Ja det tror jag ej vi finge, men nog tycker jag
att det kan finnas något hos oss, som är betydligt roligare än Carlyles
som allt är betydligt enformiga till. Men så är han också styf
en mängde gång. Men han klager jämt och jag tycker han aldrig
truffar minniskan. — Vär du, tror du Eckelfelt är en Kammaretsjämför
skojar han med de svenska målarna? Vi som ha sett hoar de herrarna
ha hämnat, och det har Eckelfelt med. Men, de måla nuddigt och fullt
allihop utan tillförs. Stora otäcka dukar! Jag tror verkligen
att de skulle vara begäfvade om de kunde följa sina egna tycken,
men sådant hjändmuskap som målarna. Jag tror ej att denna må-
larkonst kan stå sig, det är så cyst men det är så om den tekniska för-
digheten fattades den. De är ej skickliga nog för att få fram hoar de vilja
ha fram. Hur dansen, som är så fantastisk begäfvad kommer ju med
viktiga påskbrefspigurer. Jag undrar hur Böcklin lärt yrket. Jag
tycker han är störst, däri att han kan måla. Ja, det måtte nog vara
bra värt. Det är allt söt. Skall jag ha resplanen, det är nog
nödvändigt? Och så tack för brefförhåll i Roall. Nej, nu blef jag ej rädd,
men jag undrar om du ej skulle ha roligt af att ej fråga
någon herr om du ser något för dig —

Din Selma —